

Karosszék - MR

Bútorgyűjtemény

Leltári szám:	75.257.2
Alkotó:	Rohe, van der, Mies / tervező
Készítés ideje:	1926
Készítés helye:	Berlin
Anyag:	bőr; krómozott acélcső
Technika:	hajlított; szegecselt
Méretek:	magasság: 80 cm szélesség: 54 cm mélység: 87 cm

Alapváza egyetlen, lendületesen hajlított acélcsőből, illetve az ülőlap alatti keresztirányú vékony merevítő pálcából áll. Ennek vonalát követi a szegecseléssel rögzített, a háttámlát hátulról körbefogó másik acélcső, amely a kartámaszt képezi. A karosszék Ludwig Mies van der Rohe (1886–1969) a modern építészet és formatervezés egyik legnagyobb alakjának tervei alapján készült. Az MR20-as modell, melyet a 30-as évektől a Thonet, 1977 után pedig a Knoll International cég folyamatosan gyártott, egyike a legmerészebb és legelegánsabb konzolos csővázás széktípusoknak. 1927-ben a stuttgarti Weissenhofsiedlungon mutatták be. Karfa nélküli változatban, bőr kárpittal, illetve nádazott ülőfelülettel is kivitelezték.

A XX. századi formatervezésben az új anyagok kulcsszerepet játszottak jelentősebb darabok létrejöttében. A bútortervezésben, különösen az ülőbútorok konstrukciójában az acélcső alkalmazása jelentett nagy horderejű változást. A funkcionalizmus tiszta vonalakat hangsúlyozó esztétikájához alkalmazkodó csőbútorok első sikeres modelljei az 1920-as évek közepén születtek, a Bauhausban tanító Breuer Marcell nevéhez fűződnek. Az évtized végére valamennyi jelentős formatervező (a francia Le Corbusiertől az olasz Giuseppe Terragniig) tervezett acélcsővázás bútorokat.

Irodalom

- Szerk.: Pataki Judit: *Az idő sodrában. Az Iparművészeti Múzeum gyűjteményeinek története.* Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2006. - Nr. 187. (Horányi Éva)
- Szerk.: Pataki Judit: *Művészet és Mesterség. CD-ROM.* Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1999. - fa, bútor 42.
- Szerk.: Lovag Zsuzsa: *Az Iparművészeti Múzeum. (kézirat).* Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1994. - Nr. 80.

